

Smerenia Maicii Domnului și credința Dreptului Iosif, au dăruit lumii mântuirea, prin Fiul lui Dumnezeu
Întrupat!

†MIHAIL

CU HARUL LUI DUMNEZEU

EPISCOPAL EPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE A

AUSTRALIEI SI NOII ZEELANDE

Preacucernicilor preoți și tuturor binecredincioșilor creștini din eparhia Noastră, har, pace, sănătate și întru toate bunăvoință, cu prilejul Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei, iar de la Noi arhieriești și părintești binecuvântări.

„Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Maria mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei împreună, S-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt” (Mt. 1,18).

Iubiți credincioși și credincioase,

Sfântul Evanghelist Matei atunci când a scris Evanghelia, pe la anul 43-44 d.Hs., a dorit să îi încredințeze pe creștinii proveniți dintre iudeii din Palestina, că Domnul Hristos este Mesia cel anunțat de către profeții Vechiului Testament. Totodată, subliniază că în persoana Domnului Hristos s-au împlinit toate profețiile referitoare la El.

Evanghelistul, fiind el însuși un iudeu care cunoștea foarte bine scrierile Vechiului Testament, cunoscând istoria și mentalitatea destinatarilor, a evreilor din Palestina, subliniază la începutul scrierii sale că Mântuitorul Iisus Hristos S-a născut, fiind conceput în mod supranatural, prin umbrirea Sfintei Fecioare Maria de către Duhul Sfânt, așa cum a prevestit prorocul Isaia, când a zis: „*Iată Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui: Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu” (Isaia 7,14), prin aceasta dovedind mesianitatea și divinitatea Domnului Iisus Hristos.*

Vestea nașterii Pruncului este primită de către Dreptul Iosif, protectorul Sfintei Fecioare Maria, datorită descoperirii pe care i-o face îngerul Domnului, care: „... *i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit întru-înșă este de la Duhul Sfânt. Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui: Iisus, căci El va mântui poporul Său de păcatele lor” (Mt. 1, 20-21).*

În acest mod îi vestește îngerul că Pruncul ce se va naște este adevăratul Mesia, și astfel îl încredințează de voia lui Dumnezeu, risipind îndoiala și teama din sufletul lui, precum și intenția de a părăsi pe Sfânta Maria, deoarece: „*Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrând să o vădească, a voit s-o lase în ascuns” (Mt.1,19).*

Ascultând de voia Domnului, „*Iosif a făcut așa precum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat la el pe logodnica sa. Și fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul său Cel Unul-Născut, Căruia I-a pus numele Iisus*” (Mt. 1,24). Cele ce au prevestit proorocii în vechime, s-a împlinit. Fiul lui Dumnezeu se coboară pe pământ pentru a viețui cu noi. Se naște în Betleemul Iudeei în stare de umilință și adâncă smerenie, într-o peșteră săracă. Îngerii au vestit nașterea Lui aducând mesaj de pace și armonie între oameni (Lc. 2,14), iar păstorii turmelor de oi din preajma Betleemului, au venit să I se închine Pruncului. Magii vin din Persia călăuziți de stea pentru a I se închina celui descoperit lor ca un Profet și mare Împărat, aducând daruri de aur, smirnă și tamâie.

După închinarea lor, tot din îndemn ceresc, Sfânta Familie se refugiază în Egipt, locul în care unii evrei locuiau în siguranță. Acolo rămâne un an și câteva luni, până la moartea lui Irod Idumeul, apoi au luat Pruncul și s-au întors în Țara Sfântă și din precauție, cu vestire cerească, ocolesc Iudeea și merg în Nazaretul Galileei, ca să se îplinească ceea ce au vestit proorocii, că :”*Nazarinean se va chema*” (Mt.2, 23).

Iubiți frați și surori în Domnul,

Sfinții Părinți la Sinodul I de la Niceea au promulgat doctrina Bisericii potrivit căreia Fiul lui Dumnezeu, a doua Persoană a Preasfintei Treimi „*S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut Om*”. Iar Întruparea Domnului este marea Taină a credinței creștine, deoarece “*Dumnezeu S-a arătat în Trup*” (I Tim. 3,16).

Motivul unic al Întrupării și Nașterii Fiului lui Dumnezeu în această lume, descoperă dragostea părintescă a lui Dumnezeu față de om pe care îl restabilește definitiv în comuniune cu Creatorul său, prin Iisus Hristos Domnul.

„*Pentru aceea și Dumnezeu L-a preînălțat și I-a dăruit lui nume, care este mai presus de orice nume; Ca întru numele Lui Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești și al celor dedesubt, Și să mărturisească toată limba că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl*”(Filip.2,9-11).

Prin întreita slujire pe care o săvârșește pe pământ, în mijlocul oamenilor, de **arhiereu**, **prooroc și împărat**, Iisus Hristos este Mântuitorul lumii. Ca **Arhiereu** se aduce “*jertfă pe Sine însuși*” (Evrei 7,27); ca **Prooroc** aduce cea mai deplină învățătură despre Dumnezeu, căci El însuși spune: “*Eu spre aceasta M-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să dau mărturie pentru adevăr*” (In. 18, 37), iar ca **Împărat**, demnitate pe care o anunță îngerul Gavriil Sfintei Fecioare Maria zicându-i: „*Și Domnul Dumnezeu Îi va da Lui tronul lui David, părintele Său... , și împărăția Lui nu va avea sfârșit.*” (Lc.1,32-33).

Prin aceasta Iisus Hristos conduce lumea la mântuire și o învață să-și însușească mântuirea, fapt pentru care este Domn al sufletelor noastre, al celor ce credem și Îl primim cu bucurie în inimile noastre.

Dreptmăritori creștini,

De la începuturi, Biserica creștină sărbătorește Nașterea Domnului cu bucurie și ne învață că Mântuitorul Hristos a fost și rămâne un neobosit Pelerin, mereu călător, pentru fiecare

generație, pentru a bate la ușa inimilor noastre, zicând: *”Iată Eu stau la ușă și bat, de va auzi cineva glasul Meu și va deschide, Eu voi intra la el și voi rămâne cu el”* (Apoc. 3, 20), iar înaltă parte, zice: *”Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi”* (Mt. 11,28).

La această sărbătoare sfântă învățăm că Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Om, pentru noi și pentru mântuirea noastră, iubind și binecuvântând familia.

Scopul familiei este de a preamări pe Dumnezeu și de a naște copii, educându-i în învățătura Domnului pe care a lasat-o Bisericii. Cei careucid pruncii săvârșesc un păcat grav, pentru că viața este un dar a lui Dumnezeu, care trebuie înmulțit și apărut.

De aceea vă îndemnăm să aduceți multumire Domnului Dumnezeu pentru darul vieții, să apărăm pruncii neputincioși în numele Domnului Hristos, călăuziți de lumina învățaturii Sale, pentru că El a adus fiecăruia dintre noi binecuvântarea, mângăierea, bucuria și speranța, eliberând definitiv neamul omenesc de păcat și de moarte.

Să cerem în rugăciune fierbinte către Domnul să ne dăruiască puterea de a rămâne statornici în credință și prin lucrarea faptelor bune să ne arătăm dragostea noastră față de Hristos Domnul nostru și față de semenii noștri. Făcând mereu o cercetare atentă a conștiinței noastre, să dobândim Împărăția cerurilor și viața cea veșnică prin harul lui Dumnezeu revărsat cu prisosință în Biserică prin Sfintele Taine.

Cu prilejul Nașterii Domnului, Anului Nou și Botezului Domnului, rugăm pe Domnul Dumnezeu să ne călăzească pașii pe mai departe pentru a călători împreună cu El spre patria cerească, iar Anul Nou- 2018 care se apropie, să îl întâmpinăm cu rugăciune și gânduri de recunoștință față de Domnul, care ne iubește cu iubire veșnică.

Vă dorim tuturor sănătate deplină, bucurii sfinte, praznic îndestulat și luminos.

La mulți și binecuvântați ani!

Cu părintească și frățească dragoste în Domnul.
Al vostru către Domnul rugător,

+ Episcopul Mihail

Al Episcopiei Ortodoxe Române a Australiei și Noii Zeelande